ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ
ΔΙΟΙΚΗΣΗ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΣΦ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΡΟΧΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΚΥΡΙΑΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Ταχ. Δ/νση: Αγ. Κων/νου 8 (10241)
Πληροφορίες: Μ. Κουτσοπούλου
Αριθ. Τηλεφώνου: 2105215185
e-mail : diefpar@ika.gr

ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Αθήνα, 2 .12. 2013

Αριθ. Πρωτ. **ΕΞ. ΕΠΕΙΓΟΝ**
Σ00/144 ΓΕΝΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ

ΠΡΟΣ:
Όλα τα Υποκαταστήματα ΙΚΑ-ΕΤΑΜ
Γραφείο Διευθυντή

Θ Ε Μ Α Τ Α: «1. Διευκρινίσεις σχετικά με την υποβολή μηνυτήριων αναφορών κατά των προσώπων που εισέπραξαν αχρεωστήτως παροχές μετά το θάνατο του δικαιούχου ως προς τη φύση του αδικήματος.
2. Διευκρινίσεις σχετικά με τη διαδικασία στο ακροατήριο του ποινικού δικαστηρίου.»

Σχετ.: Τα Γενικά Έγγραφα Σ00/15/1.7.2011 και Σ00/35/10.7.2012.

Σε συνέχεια των οδηγιών που περιλαμβάνονται στα ανωτέρω σχετικά Γενικά Έγγραφα, με το παρόν σας κοινοποιούμε το με αρ. πρωτ. 10426/13/31.10.2013 έγγραφο της Νομικής Διεύθυνσης, με το οποίο διευκρινίζονται περαιτέρω τα θέματα που άπτονται της υποβολής μηνυτήριων αναφορών κατά των προσώπων που εισέπραξαν αχρεωστήτως παροχές μετά το θάνατο του δικαιούχου ως προς τη φύση του αδικήματος, καθώς και της διαδικασίας στο ακροατήριο του ποινικού δικαστηρίου, προκειμένου οι προβαλλόμενες υποδείξεις του εγγράφου αυτού να εφαρμοστούν από τις υπηρεσίες σας για την επωφελέστερη κατά το δυνατόν προάσπιση των συμφερόντων του Ιδρύματος.

Συν.: 8 σελίδες

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ:

1. Γρ. Διοικητή
2. Γρ. Υποδιοικητή κ. Δ. Πατσούρη
3. Γρ. Προϊστ. Γεν. Δ/νσης Ασφ/κών Υπηρεσιών
4. Διεύθυνση Παροχών-Γραφείο Διευθυντή
5. Διεύθυνση Παροχών-Τμήμα Κύριας Σύνταξης (5 αντίτυπα)

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΔΟΝΤΑΚΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
& ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Αγίου Κωνσταντίνου 16, 102 41, Αθήνα

Αθήνα, 31-10-2013

Αρ. πρωτ. 10426/13

Θέμα: Διευκρινίσεις σχετικά με την υποβολή μηνυτήριων αναφορών κατά αυτών που έχουν εισπράξει συντάξεις μετά το θάνατο συνταξιούχων

Α. Διευκρινήσεις σχετικά με τη φύση του αδικήματος

Όπως αναφέρεται και στο υπόδειγμα μηνυτήριας αναφοράς που προσαρτάται στο υπ'αριθμ. **Σ00/15/24-6-2011 Γενικό Έγγραφο** της Δ/νσης Παροχών, το πρόσωπο που εισπράττει σύνταξη μετά το θάνατο του συνταξιούχου διαπράττει το αδίκημα της **απάτης** και όχι κάποιο άλλο τυχόν αδίκημα (π.χ. της υπεξαίρεσης).

Η νομολογία των δικαστηρίων και ειδικότερα του ΑΠ είναι ξεκάθαρη σχετικά με το ζήτημα αυτό, αφού έχει κριθεί ότι το πρόσωπο που συνεχίζει να λαμβάνει σύνταξη και μετά τη συντέλεση γεγονότος το οποίο αποτελεί **λόγο διακοπής** της σύνταξης (θάνατος συνταξιούχου στις συντάξεις γήρατος, δεύτερος γάμος της χήρας στις συντάξεις λόγω θανάτου), διαπράττει το αδίκημα της **απάτης**, αφού, γνωρίζοντας τις **προϋποθέσεις συνταξιοδότησης**, (να είναι εν ζωή ο συνταξιούχος γήρατος ή να μην τελέσει δεύτερο γάμο η χήρα που λαμβάνει σύνταξη λόγω θανάτου), **αποσιωπεί δολίως** το επελθέν γεγονός μεταβολής της οικογενειακής κατάστασης (θάνατος, επιγενόμενος γάμος), το οποίο γεγονός έχει **υποχρέωση να γνωστοποιήσει** στον ασφαλιστικό φορέα, με αποτέλεσμα να **παραπλανούνται** τα αρμόδια όργανα του φορέα και, λόγω της

I/417

παραπλάνησης αυτής, συνεχίζεται, παρανόμως, η συνταξιοδότηση. (*ΑΠ 669/1995, ΠοινΧρ 1244,1995, ΣυμβΕφΑθ 2299/2011, ΠοινΔνη 2012, 337).*

Μάλιστα, είναι δυνατόν να υφίσταται η **επιβαρυντική περίσταση** της **κατ` επάγγελμα τελέσεως της απάτης**, εφόσον αποδειχθεί στο ακροατήριο ότι ο κατηγορούμενος είχε πρόθεση επανειλημμένης διαπράξεως του εγκλήματος της απάτης, με σκοπό το **πορισμό εισοδήματος**, εφόσον επί σειρά ετών συνέχισε την απατηλή συμπεριφορά του έναντι των αρμοδίων οργάνων του ασφαλιστικού φορέα, προκειμένου να λαμβάνει σύνταξη, χωρίς να έχει δικαίωμα προς τούτο, αποβλέπων στην εξασφάλιση μονίμου εισοδήματος, πράγμα το οποίο και επέτυχε (*ΑΠ 669/1995, ΠοινΧρ 1244,1995).*

Ακόμη και αν γίνει δεκτό, ότι έχει διαπραχθεί το αδίκημα της υπεξαίρεσης, δηλ. της **ιδιοποίησης** των χρημάτων, και πάλι, ο κατηγορούμενος θα καταδικαστεί για απάτη. Ειδικότερα πρόκειται για περιπτώσεις που η απάτη **προηγείται** της υπεξαίρεσης, δεδομένου ότι ο κατηγορούμενος, αρχικώς, αποκρύπτει από το Ίδρυμα το θάνατο του συνταξιούχου (απάτη) και, λόγω αυτής της απόκρυψης, πιστώνεται ο λογαριασμός του και **στη συνέχεια** ιδιοποιείται τα χρήματα (υπεξαίρεση), μέσω της ανάληψης από το γκισέ της Τράπεζας ή το ΑΤΜ. Κατά τη νομολογία του ΑΠ, στις περιπτώσεις αυτές υφίσταται ***φαινόμενη πραγματική συρροή***, δηλ. η υπεξαίρεση πράγματος που αποκτήθηκε με απάτη συνιστά **συντιμωρητή ύστερη πράξη** και **απορροφάται** από την απάτη (*ΑΠ 440/2009, Α΄ Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ).*

Στην περίπτωση που ο κατηγορούμενος **δεν έχει ενημερώσει** καθόλου το Ίδρυμα και ισχυριστεί ότι **δεν γνώριζε,** καν, ότι έπρεπε να ενημερώσει το Ίδρυμα για το θάνατο του συνταξιούχου, ο ισχυρισμός αυτός θα πρέπει να απορριφθεί, με το επιχείρημα ότι το πρόσωπο (συνήθως συγγενικό), το οποίο είναι συνδικαιούχος στο λογαριασμό που καταβάλλεται η σύνταξη, έχει **ιδιαίτερη νομική υποχρέωση** έναντι του Ιδρύματος για την ανακοίνωση του επελθόντος θανάτου, η οποία υποχρέωση πηγάζει:

α) από το νόμο: Η νομολογία του ΑΠ (*ΑΠ 669/1995, ΠοινΧρ 1995, 1244)* δέχεται ότι οι διατάξεις της ασφαλιστικής νομοθεσίας, οι οποίες

προσδιορίζουν τις προϋποθέσεις χορήγησης της σύνταξης και τις περιπτώσεις κατά τις οποίες παύει το δικαίωμα συνταξιοδότησης, δημιουργούν (εμμέσως) την ιδιαίτερη νομική υποχρέωση στο συνδικαιούχο λογαριασμού, όταν επέλθει γεγονός, βάσει του οποίου παύει το δικαίωμα για σύνταξη, να ενημερώσει, σχετικώς, τον ασφαλιστικό φορέα.

β) από τις θεμελιώδεις αρχές της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών: Σύμφωνα με το άρθρο 288 ΑΚ, εφόσον συνεχίζεται και κατατίθεται η σύνταξη, παρά το θάνατο του συνταξιούχου, και ο κατηγορούμενος, ο οποίος είναι συνδικαιούχος του λογαριασμού και φέρει και αυτός την **ευθύνη διαχείρισης αυτού**, δεν ενημερώνει σχετικώς τον ασφαλιστικό φορέα, προσβάλλει τις ως άνω αρχές της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών, οι οποίες δημιούργησαν ιδιαίτερη νομική υποχρέωση για ανακοίνωση του γεγονότος του θανάτου *(ιδ. και ΑΠ 447/1996, ΠοινΧρ ΜΖ, 67)*.

Στην περίπτωση που ο κατηγορούμενος **είχε ενημερώσει** σχετικά με το θάνατο του συνταξιούχου το αρμόδιο Τμήμα του Υποκ/τος (Τμήμα συντάξεων) ή κάποιο άλλο Τμήμα (π.χ. Τμήμα παροχών για να εισπράξει τα έξοδα κηδείας), και πάλι, θα πρέπει να κατατίθεται μηνυτήρια αναφορά για το αδίκημα της απάτης.

Και στις δύο ως άνω περιπτώσεις στοιχειοθετείται αθέμιτη παρασιώπηση (δηλ. το αδίκημα της απάτης), όπως έχουν αποφανθεί και τα Δικαστήρια και Δικαστικά Συμβούλια επί μηνυτήριων αναφορών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που έχουν ήδη εκδικαστεί *(βλ. π.χ. υπ'αριθμ. 552/2012 Μον.Πλημ/κείο Άμφισσας, υπ'αριθμ. 129/2013 Βούλευμα Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Λάρισας, υπ'αριθμ. 557/2013 Βούλευμα Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Λάρισας)*.

Ειδικότερα, ο ισχυρισμός του κατηγορουμένου ότι είχε προβεί στη δήλωση θανάτου (σε άλλο Τμήμα του Υποκ/τος- ή ακόμη, όμως, και στο αρμόδιο Τμήμα) και συνεπώς δεν παραπλάνησε το Ίδρυμα, δεν μπορεί να γίνει δεκτός, αφού, **κάθε μήνα γεννιέται ΝΕΑ υποχρέωση ανακοινώσεως του γεγονότος του θανάτου και της συνέχισης καταβολής της σύνταξης**, αφού νέο ποσό καταβάλλονταν κάθε μήνα, ο κατηγορούμενος το γνώριζε και **όφειλε να αποτρέψει τους υπαλλήλους από την εκταμίευση**

κάθε επόμενης μηνιαίας σύνταξης, αφού είναι προφανές ότι αμέσως αντιλήφθηκε ότι το ΙΚΑ συνέχιζε να καταβάλει τη σύνταξη του θανόντος και συνεπώς είχε γνώση και θέληση να διαπράξει την πράξη της απάτης (ιδ. τα ως άνω Βουλεύματα).

Αυτή η υποχρέωση **εκ νέου**, κάθε μήνα, γνωστοποίησης του θανάτου και της συνέχισης καταβολής της σύνταξης **πηγάζει τόσο από τις διατάξεις περί ασφάλισης και σύνταξης του ΙΚΑ (αρ. 26 παρ. 6, αρ. 40 Α.Ν. 1846/1951) όσο και από τα συναλλακτικά ήθη και την καλή πίστη, ενόψει της μακροχρόνιας συναλλακτικής σχέσης με τον ασφαλιστικό οργανισμό** και το αχρεώστητο οποιασδήποτε καταβολής μετά το θάνατο του συνταξιούχου, και συνεπώς υφίσταται αθέμιτη παρασιώπηση τόσο, εκ νέου, του γεγονότος του θανάτου, όσο και της συνέχισης καταβολής της σύνταξης, δηλ. απάτη (*ιδ. το ως άνω υπ'αριθμ. 557/2013 Βούλευμα*).

Συγχρόνως, το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος προσήλθε για να αναζητήσει τα έξοδα κηδείας του θανόντος συνταξιούχου, αποδεικνύει ότι **είχε γνώση όλων των θεμάτων των σχετικών με τη σύνταξη του θανόντος,** άρα και της συνέχισης καταβολής της σύνταξης. *(ιδ. το ως άνω υπ'αριθμ. 557/2013 Βούλευμα).*

Άλλωστε, οι τυχόν παραλείψεις των υπαλλήλων του Ιδρύματος (κατά την καθημερινή διεκπεραίωση των πολλών υποθέσεων που καλούνται να εκπληρώσουν) ή τα τυχόν τεχνικά προβλήματα δεν απαλλάσσουν τον κατηγορούμενο από τη διάπραξη του αδικήματος της απάτης. *(ιδ. το ως άνω υπ'αριθμ. 129/2013 Βούλευμα).*

Τέλος, ο τυχόν ισχυρισμός του κατηγορουμένου ότι **δεν γνώριζε ότι συνεχιζόταν η παράνομη πίστωση** του λογαριασμού, δεν μπορεί, ομοίως, να γίνει δεκτός, αφού:

α) αποστέλλεται εκκαθαριστικό σημείωμα για τις καταβολές της σύνταξης και συνεπώς, όπως έχει γίνει δεκτό, επί μηνύσεων που έχει ασκήσει το Ίδρυμα, ο κατηγορούμενος «***ελάμβανε γνώση, πέραν πάσης αμφιβολίας, για τα ποσά της σύνταξης που καταβάλλονταν στον κοινό λογαριασμό»***(*ιδ. την υπ'αριθμ. 1339/2012 απόφαση του Τριμ.Πλημ/κείου Χαλκιδικής).*

β) ο κατηγορούμενος, ως συνδικαιούχος του λογαριασμού, προφανώς και **γνώριζε τις πιστώσεις** που γίνονταν στο λογαριασμό αυτό, και για το λόγο αυτό άλλωστε, προέβη και σε **εκταμίευση** των ποσών των συντάξεων (είτε τμηματικά είτε με ανάληψη όλου του συγκεντρωθέντος ποσού) *(ιδ. σχετικώς το ως άνω υπ'αριθμ. 557/2013 Βούλευμα)* και

γ) ο λογαριασμός αυτός, δεν αποτελεί επαγγελματικό ή επιχειρηματικό λογαριασμό του κατηγορουμένου, ώστε να ισχυριστεί αυτός ότι, λόγω των πολλών πιστώσεων και χρεώσεων και γενικά κινήσεων, δεν γνώριζε την πίστωση από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αλλά αποτελεί **απλό λογαριασμό ταμιευτηρίου**, στον οποίο ήταν συνδικαιούχος ο συνταξιούχος, ο οποίος και απεβίωσε και στον οποίο λογαριασμό, κατά βάση, **μπαίνει μόνο η σύνταξη**. (*ιδ. σχετικώς το ως άνω υπ'αριθμ. 557/2013 Βούλευμα*).

Συνεπώς, σε κάθε περίπτωση, **θα πρέπει στις μηνυτήριες αναφορές να αναγράφεται <u>ρητώς</u> ότι το αδίκημα που έχει διαπράξει ο συνδικαιούχος του λογαριασμού είναι εκείνο της απάτης**, όπως αναφέρεται και στο υπόδειγμα μηνυτήριας αναφοράς. Σε περίπτωση, κατά την οποία δεν διευκρινίζεται στη μηνυτήρια αναφορά το αδίκημα που διαπράττει ο συνδικαιούχος (δηλ. η απάτη), υπάρχει το ενδεχόμενο να συνταχθεί κατηγορητήριο για το αδίκημα της υπεξαίρεσης και στη συνέχεια, στο ακροατήριο, να απαλλαγεί ο κατηγορούμενος, διότι δεν είναι επιτρεπτή, στο ακροατήριο, η μεταβολή της κατηγορίας από υπεξαίρεση σε απάτη και συνεπώς, υπάρχει ο κίνδυνος το Δικαστήριο να δεχθεί ότι δεν υφίσταται υπεξαίρεση και να αθωώσει τον κατηγορούμενο.

<u>Β. Διευκρινήσεις σχετικά με τη διαδικασία στο ακροατήριο του ποινικού δικαστηρίου</u>

Σε όλες τις υποθέσεις οι οποίες καταλήγουν στο ακροατήριο του ποινικού δικαστηρίου **θα πρέπει να παρίσταται Δικηγόρος** του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο οποίος θα υποβάλλει δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής, **εκ νέου** (αφού η δήλωση για την πολιτική αγωγή εμπεριέχεται ήδη στη μηνυτήρια αναφορά που έχει κατατεθεί, σύμφωνα και με το υπόδειγμα μηνυτήριας αναφοράς στο ως άνω Γενικό Έγγραφο).

Ενδεχόμενο αθώωσης του κατηγορουμένου υφίσταται μόνο σε περίπτωση κατά την οποία, ο κατηγορούμενος **έχει εξοφλήσει ολικώς** την οφειλή, η οποία βασίζεται στην απόφαση καταλογισμού του Δ/ντή του Υποκ/τος.

Σύμφωνα, ειδικότερα, με το άρθρο **406Α παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα**, ο υπαίτιος της απάτης, **σε βαθμό πλημμελήματος,** απαλλάσσεται από κάθε ποινή, αν, μέχρι το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας στο δικαστήριο, ικανοποιήσει **ΕΝΤΕΛΩΣ** τον ζημιωθέντα, καταβάλλοντας **το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας.**

Συνεπώς, **δεν νοείται αθώωση του κατηγορουμένου, ο οποίος έχει, απλώς, προβεί σε ρύθμιση, αλλά δεν έχει προλάβει να εξοφλήσει, ολικώς, την οφειλή του, μέχρι τη διεξαγωγή της δίκης**. Το ζήτημα, εάν η ρύθμιση είναι ενήμερη ή όχι δεν έχει ουδεμία σημασία. Είναι, επιπλέον, προφανές ότι δεν νοείται αθώωση του κατηγορουμένου, ο οποίος δεν έχει προβεί καθόλου σε ρύθμιση.

Συνακόλουθα, η μοναδική περίπτωση επιείκειας που μπορεί να επιδείξει το δικαστήριο, ώστε να μην καταδικαστεί ο κατηγορούμενος, ο οποίος δεν έχει εξοφλήσει, ολικώς, την οφειλή του είναι, να **αναβληθεί** η υπόθεση σε μεταγενέστερη δικάσιμο, ώστε να προλάβει ο κατηγορούμενος να προβεί στην εξόφληση.

Βεβαίως, επί του αιτήματος αναβολής της υπόθεσης, το οποίο θα υποβάλλει η πλευρά του κατηγορουμένου, ο δικηγόρος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, κατά κανόνα, **δεν θα πρέπει να συναινεί**, λόγω της σοβαρότητας των συγκεκριμένων υποθέσεων και της μεγάλης βλάβης που έχει υποστεί το Ίδρυμα στη φήμη και την αξιοπιστία του από την πληθώρα περιπτώσεων είσπραξης συντάξεων μετά το θάνατο των συνταξιούχων.

Ως προς τη δυνατότητα του **ΙΚΑ-ΕΤΑΜ** να ασκήσει **έφεση** κατά της απόφασης του ποινικού δικαστηρίου που τυχόν αθωώνει τον κατηγορούμενο, ο οποίος δεν έχει εξοφλήσει, ολικώς, την οφειλή του, επισημαίνεται ότι η δυνατότητα αυτή είναι **εξαιρετικώς περιορισμένη**, αφού το Ίδρυμα μπορεί να προσβάλει την απόφαση **μόνο** εφόσον ο κατηγορούμενος που αθωώθηκε υποβάλει, αυτός πλέον, απαιτήσεις κατά

του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για αποζημίωση και έξοδα και το Ίδρυμα **καταδικαστεί** να καταβάλει αυτά (*άρ. 486 παρ. 1 του Κ.Π.Δ. για την έφεση και αρ. 506 Κ.Π.Δ. για την αίτηση αναίρεσης, ΑΠ 1503/2012, Α΄Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ*).

Υφίσταται όμως η δικονομική δυνατότητα για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να υποβάλλει αίτηση ενώπιον του **Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών ή ενώπιον του Εισαγγελέα Εφετών** ζητώντας να ασκήσει (ο Εισαγγελέας) **έφεση** κατά της αθωωτικής απόφασης *(αρ. 486 παρ. 1 στοιχ. γ Κ.Π.Δ.)*, Η προθεσμία άσκησης της έφεσης αυτής είναι **10 ημέρες** από τη δημοσίευση της απόφασης *(αρ. 473 Κ.Π.Δ.)*.

Ειδικά στην περίπτωση που ο κατηγορούμενος αθωώθηκε και το κατηγορητήριο αφορούσε το αδίκημα της υπεξαίρεσης (και όχι της απάτης), θα πρέπει να ασκηθεί οπωσδήποτε έφεση κατά της απόφασης αυτής, διότι, εάν δεν ασκηθεί έφεση, τότε η αθωωτική απόφαση θα καταστεί αμετάκλητη και δεν υπάρχει δυνατότητα υποβολής νέας μηνυτήριας αναφοράς για άλλο αδίκημα (δηλ. αυτό της απάτης) (αρ. 57 ΚΠΔ).

Σημειώνουμε ότι στη μηνυτήρια αναφορά, την οποία θα υπογράφει πάντοτε ο Δντής του Υποκ/τος, θα πρέπει να υποδεικνύεται και ένας μάρτυρας και συνήθως αυτός θα είναι και πάλι ο Δ/ντής του Υποκ/τος, ο οποίος θα καταθέτει προανακριτικώς και θα παρίσταται, στη συνέχεια, και στο ακροατήριο, διότι το Δικαστήριο δίνει μεγαλύτερη βαρύτητα στη δική του μαρτυρική κατάθεση. Σε περίπτωση, βεβαίως, σοβαρού κωλύματος του Δντή, υπάρχει δυνατότητα αναπλήρωσής του από κάποιον άλλο υπάλληλο του Υποκ/τος.

Σε σχέση με την τοπική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, αυτή προσδιορίζεται από τον τόπο όπου τελέστηκε το έγκλημα ή όπου κατοικεί ο κατηγορούμενος (αρ. 122 παρ. 1 ΚΠΔ). Εν προκειμένω, τόπος όπου τελέστηκε το έγκλημα είναι εκείνος, όπου υπάγεται το Υποκ/μα στο οποίο θα έπρεπε να δηλώσει ο κατηγορούμενος το θάνατο του συνταξιούχου. Συνήθως ο τόπος αυτός θα συμπίπτει με τον τόπο όπου κατοικεί ο κατηγορούμενος. Στην περίπτωση που οι δύο τόποι δεν συμπίπτουν και η υπόθεση εκδικαστεί από τις δικαστικές αρχές του τόπου κατοικίας του κατηγορουμένου, τότε είτε θα πρέπει να παρασταθεί υπάλληλος του

Υποκ/τος όπου έπρεπε να δηλωθεί ο θάνατος, είτε θα πρέπει να αποστέλλεται ολόκληρος ο φάκελος στο Υποκ/μα του τόπου κατοικίας του κατηγορουμένου. Βεβαίως προτιμάται η πρώτη λύση λόγω της εγγύτερης γνώσης των υπαλλήλων του Υποκ/τος που χορηγούσε τη σύνταξη του θανόντος συνταξιούχου.

Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος

της Νομικής Υπηρεσίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΛΟΥΤΡΙΑΝΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ, ΜΔ
ΣΤΑΔΙΟΥ 51, 10559 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 3637637 - FAX: 211 8007575
ΑΦΜ: 076502378 - ΔΟΥ: Α΄ ΑΘΗΝΩΝ

8